

bulteno kun neregula publikigo #2 vintro 2022-2023

Dum la 28-a Kongreso de Internacia Laborista Asocio (ILA/AIT/IWA)

La 28-a Kongreso de la Internacia Laborista Asocio okazis en Alcoy (Hispanio) de la 5-a ĝis la 11-a de decembro 2022.

Tiu ĉi kongreso festis 100 jarojn de la ILA.

Partoprenis delegacioj el 4 kontinentoj, precipe el Azio kaj Latin-Ameriko. Gazetara tablo prezentis la lingvan riĉecon kaj diversecon de la sekcioj de la AIT. estis prezentitaj broŝuroj en Esperanto eldonitaj de la sekcioj de la AIT.

Antaŭ Kongreso okazis koncertoj, libroprezentado, turneo kun historiaj informoj pri Nafta revolucio (tre signifa okazaĵo en 1873 pri ribelo brutale subpremita), pupoj “Sorĉistino kaj s-o Kristoforo”, muzika teatro, kaj tiel plu



La anarkosindikatisoj kontraŭ sporta frenezo ekde 1925

Ni festos en decembro de ĉi tiu jaro 2022 la centjariĝon de la kreo de la AIT (Internacia Asocio de Laboristoj), la internacia organizo de anarkosindikatisoj.

Tiu kreaĵo estas nuntempa kun tiu de la pliiĝo de gravaj internaciaj sportkonkuradoj kaj precipe la Futbala Mondpokalo. Efektive, la ideo organizi ĉi tiun konkurson venis al Jules Rimet, la tiama prezidanto de FIFA, post la Olimpikoj de Parizo en 1924.

Ankaŭ estas interese vidi, ke de ĉi tiu tempo, kaj dum la “spektakla sporto” ankoraŭ ne atingis la invadan lokon en la socio, kiun ĝi havas hodiaŭ, la delegitoj (preskaŭ ĉiuj el kiuj estis proletoj) de la dua kongreso de la AIT okazinta en Amsterdamo en 1925 prenis rezolucion por kuraĝigi “batali

kontraŭ sporta frenezo, kaj malhelpi junulojn esti altiritaj al ĝi”.

“*Sporto estas hodiaŭ instrumento en la manoj de la kapitalistoj por teni la junulojn for de klasbatalo kaj pli alta spirita evoluo, farante ilin mekanikaj, nekonsciaj estaĵoj, anstataŭ krei kapablajn homojn pensi kaj agi.*”

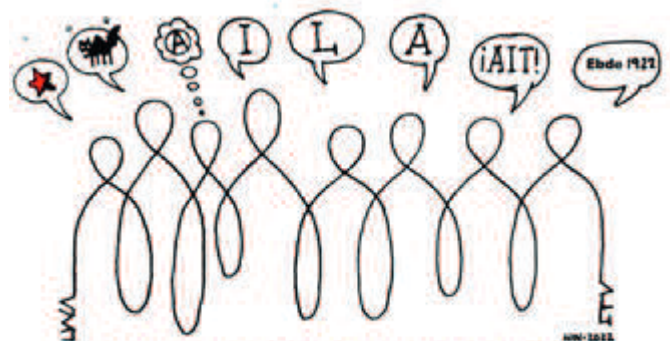
2-a Kongreso de la AIT-IWA en Amsterdamo en 1925

Ĉar jam en tiu tempo, la anarkosindikatisoj komprenis la politikajn kaj ideologiajn interesojn malantaŭ tiuj sportaj konkursoj intencitaj por “amuzi” la junularon – kaj precipe la laboristan junularon. Kiel la vortaro memorigas al ni, “amuzi” povas havi du signifojn: “Amuzi per amuziĝo” sed ankaŭ “Deturni iun de zorgo, de siaj problemoj”. Kiel Fabien Ollier, filozofa kaj direktoro de la revuo “Quel sport? “La amasa mobilizado de mensoj ĉirkaŭ la naciaj teamoj induktas la starigon de deviga kolektiva histerio. Ĉio ĉi estas evidenta politika distraĵo, ideologia kontrolo de loĝantaro. En tempoj de ekonomia krizo, la sola temo, kiu devus koncerni nin, estas la sano de niaj futbalistoj. Estas kompatinda. »

“Piedpilkkonkursoj pliiĝas naciismajn streĉitecojn kaj vekas patriotajn emociojn de viveca vulgareco kaj absurdaĵo. Sporto provokas alian formon de perforto, malpli evidenta ol bombo sed absolute ne kontribuas al malkresko de perforto. » [1]

Sporto estas nekontesteble politika. Kiel tia, ĝi generas politikajn valorojn. La nuna reganta sportmodelo, kiun dividas kaj la maldekstro kaj la dekstro, estas tiu de la plej liberala kapitalismo, bazita sur la principo de rendimento, hierarkio kaj konkuro, kaj disvastigita korupto.

Dum 100 jaroj ekde sia komenco, la AIT per siaj sekcioj neniam ĉesis batali kontraŭ sporta histerio kaj fari bojkotkampanjojn kontraŭ sinsekvaj Mondpokaloj[2]. Tial en 2022 denove, la anarkosindikatisoj daŭrigas pli ol iam



Jarcento da laborista lukto

Internacia Laborista Asocio
www.iwa-ait.org Ekde 1922

sian lukton por la emancipiĝo de laboristoj, kaj alvokas al bojkoto de la abomena spektaklo de la Katara Monda Pokalo, kie pli ol 6500 laboristoj mortis pro 5760 minutoj da piedpilko, pli ol unu morto por minuto de ludo!

[1] Le Monde, "La Monda Pokalo, planeda fremdiĝo", la 10-an de junio 2010

[2] En la retejo <http://coupedumondefricimmonde> oni trovas ekzemple diversajn ekzemplojn de aĵoj kaj agoj, faritaj de la anarkosindikatoj okaze de la futbalaj mondopokaloj de argentino 78, Hispanio 82, Francio 98, Sud-Afriko 2010, Brazilo 2014, Virina Monda Pokalo Francio 2019, Futbalo Eŭro Pollando Ukrainio 2012, Francio 2016.



Raporto pri la Internacia Semajno kontraŭ Nepagitaj Salajroj

Establita por substreki la fenomenon kaj eblecon batali ilin per anarkisindikatismaj metodoj. Raportas pri la agadoj, kiuj estis faritaj en Francio, Pollando, Rusio kaj Ukrainio, Serbio, Slovakio kaj Hispanio.

Kazoj de nepagitaj salajroj dum la lasta jaro (PA-ILA, Slovakio)

Kazoj kie homoj kontaktas nin pri nepagitaj salajroj finiĝas en malsamaj manieroj. Foje ili fariĝas malfermita disputo (plejparte sukcesa), foje la afero estas solvita antaŭ malferma disputo, kaj foje la afero ne solvas.

ZSP-ILA (Pollando) : Internacia Semajno kontraŭ Nepagitaj Salajroj

Ni decidis fari kampanjon en Zabka kaj kelkaj laboristoj volis protesti kie ili estis trompigitaj (estas pli ol 8000 Zabkoj tra Pollando).

Ni laboras pri alia agado ĉar ni helpas kelkajn ukrainajn laboristojn en presejo kiu ŝtelas ilin.

Internacia Semajno kontraŭ Nepagitaj Salajroj

En decembro 2019, la Internacia Laborista Asocio (ILA) en ĝia kongreso okazinta en Melburno, Aŭstralio, decidis iniciati Internacian Semajnon kontraŭ Nepagitaj Salajroj. La sekcioj de la ILA interkonsentis organizi diversajn aktivaĵojn dum la 3a semajno de oktobro kun la celo turni la atenton al la disvastigita fenomeno de nepagitaj salajroj kaj por montri kiujn armilojn ni povas uzi por lukti kontraŭ ĝi. Ĉar ni, la gelaboristoj, laboras por ke oni pagu al ni, ne por volonte fari la dungantojn pli kaj pli riĉaj.

Bedaŭrinde, ni vivas en socio kie ni estas devigataj perlabori salajron se ni volas daŭre vivi. Ni bezonas monon por manĝaĵoj, loĝado, edukado, san-servoj, ktp. Tiel, kiam niaj

salajroj ne estas pagataj la sekvoj povas esti dramaj por ni kaj por tiuj kiu dependas de ni.

Okaze de tiu ĉi Internacia Semajno ni volas memori ke ni, la gelaboristoj, havas niajn proprajn armilojn por defendi nin mem kontraŭ dungantoj.

Oni kutime nur fidus tribunalojn por solvi labor-rilatajn kverelojn. Leĝoj varias de lando al lando. Eĉ se gravas koni ilin, ni ne povas fidi ilin, ĉar kutime ili tute ne sufiĉas por defendi nin.

Imagu nun ke vi laboras sen iu ajn kontrakto, kiel vi pruvos ke vi laboris por dunganto kaj ke ili do devas pagi al vi? Sen ajna kontrakto, se oni maldungas vin, kiel vi ricevos vian kompenson aŭ vian asignaĵon por senlaboreco se tiaj rajtoj entute ekzistas en via lando? Kaj kiam oni devigas vin labori kromajn horojn sed oni ne pagas al vi tiujn horojn, ĉu vi ne tiam laboras senpage? Kaj se via kontrakto diras ke vi estas brak-laboristo sed vi estas alte kvalifikita maŝinisto, ĉu oni pagas al vi tiom, kiom oni devus pagi al vi laŭ la kolektiva labor-kontrakto se entute estas iu ajn? Kaj se vi estas virino kaj vi ricevas malpli da mono ol viaj viraj kolegoj eĉ se vi faras la saman laboron, ĉu tio ne estas parte nepagata salajro? Kaj se vi estas ĉe la fino de via supera edukado kaj vi laboras kiel stipendiulo por mizera salajro eĉ se vi faras la saman laboron kiel viaj pli spertaj gekolegoj, ĉu oni ne trompas vin? Kaj kiam vi estas malsana sed vi ne rajtas ricevi asignaĵon, ĉu estas via kulpo? Ĉu vi ne bezonas monon kiam vi malsanas? Kaj se oni maldungas vin ĉiujunie kaj denove dungas vin ĉiuseptembre, kiu pagas viajn feriojn? Kaj se vi trovas nur provizorajn laborojn dum unu semajno en la tuta montao, ĉu viaj geinfanoj ne manĝas ĉiutage?

Oni simple ne faras la leĝojn por porteki nin, sed por plifaciligi ĉion al dungantoj. Ili estas tiuj kiu vere iniciatas la leĝojn, ne la deputitoj en parlamentoj. Tial ni ne luktas por tio kio estas laŭleĝa, sed simple por niaj interesoj. Kaj ni luktas rekte frontante kontraŭ tiuj kiuj atakas nin kaj traktas nin kiel homajn estaĵojn sen rajtoj.

Eĉ se la leĝo estas fordova al ni, plejofte ni ne luktas por niaj rajtoj ĉar ni sentas nin izolitaj kaj ni timas perdi ĉion. Ni sentas nin izolitaj ĉar la ŝtatoj, helpe de la sindikatoj sub kontrolo de politikaj partioj, sukcesis ke ni ne plu kreu je mem-organizado kaj solidareco por defendinin. Dungantoj



simple preferas intertrakti kun profesiaj sindikatoj por la solvado de labor-rilataj disputoj. Tial, ĉar ili scias ke ili povas facile subaĉeti profesiajn reprezentantojn de la gelaboristoj, sed ili ne povas subaĉeti tutan grupon de gelaboristoj kiu decidus en siaj propraj kunsidoj kiel batali kontraŭ la mastroj.

Se ni vere volas defendi niajn interesojn, ni devas socialigi la lukton por ke la tuta komunumo sciu kio suferigas nin. Tiamaniere ni povos disvolvi solidaran senton kiam ni ekkonscios ke niaj proplemoj estas tiuj de niaj najbaroj.

Kiam ili ŝuldas salajron al laboristo aŭ al laboristino, mastroj devas senti ke ili alfrontas ne izolitan unuopulon sed solidaran komunumon pretan uzi siajn proprajn armilojn.

Ni ne povas kredi je dialogo kun dungantoj por defendi nin mem. Ni ne devas forgesi ke nur mono gravas por dungantoj kaj ke la plej taŭga maniero lukti kontraŭ ili estas fari ilin perdi profitojn. Kaj do, kiel ni faras dungantojn perdi monon? Ni devas ĉesi labori por ili, ĉesi aĉeti tion kion ili vendas kaj fizike detruu la mediojn kiujn ili bezonas por la produktado kaj vendado de varoj kaj servoj. Alivorte: striko, bojkotado kaj sabotado. Tiuj estas niaj armiloj.

Sed ne miskomprenu nin. Ni ne luktas por justa salajro, ĉar ajna ekonomio bazita sur salajro estas ekonomio bazita sur profito kaj ekpluatado.

Mastroj dungas vin ĉar ili bezonas vin por gajni monon. Kaj ili ĉiam pagos al vi malgrandan parton de la mono kiun ili gajnas per via penado.

La ĉiutaga batalo kontraŭ la nepagitaj salajroj estas nur rekta respondo al tuja problemo. Kvankam ni taksas ĝin defenda lukto, ĝi estas parto de nia longatempa batalo por tiuj profundaj ŝanĝoj en la socio kiujn ni bezonas por malebligi ke malgranda parto de la populacio vivu de la penado de la resto. Kaj tiujn radikalajn ŝanĝojn en la socio ni nomas Sociala Revolucio.

Suferado disvastiĝas tra la tuta mondo. Kaj tiun suferadon kaŭzas sociaj, ekonomiaj, rasaj kaj genraj diferencoj. Krome, kapitalisma ekonomio kaŭzas klimatan krizon kiu detruas la planedon.

Tiu ĉi estas la realo por miloj da milionoj. Tamen, la problemo ne estas manpleno da avaraj kaj kruelaj individuoj. De unu flanko la problemo estas ekonomio orientita al la profitoj, ne orientita al la bezonoj de la komunumoj: kapitalismo. De la alia flanko la problemo estas hierarkioj en ĉiuj sferoj de la socio kiuj arte dividas nin kaj kiuj estas fonto de opreso kaj neegaleco. Kaj ni ne devas forgesi ke la ŝtatoj ĉiam estis lojala servanto de kapitalismo kaj ke ili do neniam estos instrumentoj per kiuj atingi socialan justecon, eĉ se kelkaj socialistoj kredas ke la ŝtato portos al ni egalecon kaj liberecon.

Se ni volas alian mondon, ni devas konstrui novan socion kaj novan ekonomion kun fokuso en la bezonoj de la popolo kaj ne en la bezonoj de la kapitalistoj. Kaj por vivi feliĉajn vivojn kiujn valoras la penon vivi, ni ne bezonas nek kapitalismon nek la ŝtatojn. Tion ni opinias. Se vi same opinias kontaktu vian plej proksiman grupon de la ILA. La

lukto kontraŭ la nepagitaj salajroj estas nur unu el la luktoj en kiuj ni partoprenas kaj en kiuj ni venkas danke al rekta agado, solidareco kaj reciproka subteno.

La Internacia Sekretariato.



Nova Broŝuro: La Pariza Komunumo (Elekto de Tekstoj)

LA PARIZA KOMUNUMO

Elekto de Tekstoj



EDITORA CNT-AIT

Enhavtabelo : La Pariza Komunumo (Kropotkin), Virino de la Pariza Komunumo (A.I. Molok, tradukis Ninelina), La tempo de l'Ĉerizoj, Organizado de la komunumoj, provincoj kaj nacioj. La komunumo mezepoka kaj la komunumo moderna (Bakunin), Federacio internacia de la revoluciaj popoloj, ĝermo de la federacio

universala de la popoloj, Afiŝaro de la Pariza kaj Liona Komunumoj.

Vi ankaŭ povas elŝuti ĝin kiel PDF (2,6 Mo) : <https://informabulteno.wordpress.com/2022/07/22/komunumo-elekto-de-tekstoj/>

Se vi volas mendi la paperan version, sendu retmesaĝon al contact@cnt-ait.info aŭ skribu al CNT-AIT, 7 rue St Rémésy 31000 TOULOUSE (Francio) por ekscii kondiĉojn.

Solidareco kun rusaj kontraŭmilitismaj kaj anarkisindikatismaj

Ĉiu opinio kiu diferencas de Kremla propagando estas konsiderata kontraŭleĝa kaj tiuj, kiuj kuraĝas esprimi ĝin, alfrontas ĝis dek kvin jarojn da malliberejo. Nia tuta solidareco kun niaj rusaj kontraŭmilitismaj kaj anarki-sindikatismaj kamaradoj.

Helpu la Anarkismojn en Ukraino rezisti militon kaj vintran malvarmon!

Assembleia estas reta anarkiisma amaskomunikilaro el Kharkov, Ukrainio (<https://assembly.org.ua>). Ekde la agreso de la Rusa Federacia armeo, ĉi tiuj kunuloj tenas firme la anarkiisman kaj internaciistan standardon en dramaj cirkonstancoj.

Sub la bomboj de la Rusa Federacio, ili partoprenas en agoj de bazsolidareco kaj civila rezisto, sen sinki en subtenon por la ukraina registaro. Male, ili konservas kritikan starpunkton al ukraina Ŝtato kaj ĝiaj estraroj (de nacia ĝis regiona kaj loka), elmontrante la korupton de la diversaj niveloj de administrado kaj de enlandaj militprofitantoj. Assembleia daŭre donas informojn al laboristoj kaj kritikis lokajn estrojn, kiuj profitas la situacion por ekspluati eĉ pli la laboristojn.

Assembleia subtenas laŭte kaj klare la anarkiismajn, kontraŭ-statismajn kaj kontraŭ-militismajn principojn, dum la plej multaj el la "anarkiismaj" individuoj kaj grupoj en Ukrainio ĵetis ĉiujn principojn eksterŝipen tuj kiam la invado komenciĝis.

Pro la detruo de esencaj infrastrukturoj fare de la rusa armeo, la hejtado certe mankos al la kunuloj, dum la vintro kutime estas aparte severa en ĉi tiu mondoregiono. La energiproblemo, kiu jam influas multajn el ni, ekestiĝos tie eĉ pli dramece. Tial ni lanĉas urĝan alvokon por solidareco kun la kunuloj de Assembleia por helpi ilin kiam la vintro alproksimiĝas:

- vi povas fari interretajn donacojn sur ilia platformo: <https://www.globalgiving.org/projects/mutual-aid-alert-for-east-ukraine/>

- vi ankaŭ povas sendi bankĉekojn en eŭroj pagotaj al CNT-AIT (menciu "Solidarité Ukraine" sur la dorso) al CNT-AIT, 7 rue ST Rémy 31000 TULUZO.

- vi povas fari banktranspagon (en eŭro) al la sekva konto (bonvolu sendi retmesaĝon al contact@solidarite.online por informi nin pri la banktransigo):

IBAN: FR81 2004 1010 1603 1175 7H03 7 45 BIC: PSSTFRPPTO

Konto posedanto: CNT-AIT / Banko: Poŝta Banko

La kunuloj kaj kunuloj de la iniciato Olga Taratuta

<http://nowar.solidarite.online/blog>

contact@solidarite.online



Мир хижинам, война дворцам!

Мир хатам, війна палацам!

Мір - хацінам, вайна - палацам!

Pokój chatom, Wojna pałacom !

Pacon al la kabanjoj, milito al la palacoj!

Paix aux chaumières, Guerre aux Palais !

Peace to the huts, war on the palaces !

Initiative de solidarité Olga TARATUTA
contact@solidarite.online <http://nowar.solidarite.online>

1938 : kiam Esperanto malfermas la pordojn al libereco : la Fuĝo de Ezkaba

“Maje ĝi okazis, maje, ...” (Romanco de la prizonulo)

La tiel nomata fuĝo de Ezkaba okazis la 22-an de majo 1938, kiam 795 kaptitoj fuĝis de la militista malliberejo konata kiel Fuerte de San Cristóbal, situanta sur la monto Ezkaba en la navara urbo Ezcabarte, Hispanio, dum la Hispana Enlanda Milito. La fuĝo estis zorgeme planita de la kaptitoj, kiuj estis en la plej malmolaj pavilonoj kaj kiuj suferis la plej malbonajn kondiĉojn de sano kaj manĝaĵo. La fuĝoplano estis almenaŭ foje elpensita kaj strukturita en Esperanto, tiel faciligante komunikadon inter la kaptitoj en lingvo nekonata de la gardistoj. Multaj el la organizantoj kiel Juan Alzuaz, Leopoldo Picó, Fernando Garrofé aŭ Julián Ortega, inter aliaj, estis esperantistoj. Tiutempe la anarkiismaj sindikataj organizaĵoj CNT-AIT havis Esperanton kiel lingua franca kaj Esperanto finiĝis kiel ŝlosila ilo en la tumulto. Ĉi tiu fuĝo estas konsiderita unu el la plej gravaj prizonaj fuĝoj en la historio, ne nur pro la nombro da homoj, kiuj fuĝis, sed ankaŭ pro ĝiaj sangelverŝaj konsekvencoj.

ĉi tiu bulteno estas verkita kaj redaktita de kunuloj anarkiistoj. Se vi ŝatas la bultenon, afiŝu ĝin en sociaj retoj, fotokopiu kaj disdonu ĝin

Por partopreni: contact@cnt-ait.info

<https://informabulteno.wordpress.com/>